

o «La Vanguardia», prenent xacolata, son de la Unió Monàrquica i més conservadors que en Cánoves.

— Però van amb en Montañá, que es republicà i anticlerical.

— Oh, es que a les rectories i a casa d'aquestos senyors ja no hi va en Montañá.

— Fan bé, car no sabia aguantar-se i els comprometeria com va fer a La Garriga.

— Es que'el! sempre's creu que parla amb el públic de l'Unió.

— Per aixó segons on van no'l deixen entrar, el fan quedar a fora. Ves següent, Nasi.

— Sencillament, que no ho entenc, que no se compendrer aquest canvi de casaca.

— En aixó no fan mes que lo que ja feia en Castelar, en el temps de la Gloriosa.

— ¿En Castelar, que feia?

— Quan anava a predicar pel mon, solia anar de primera en el tren i quan faltava una estació per arribar a lloc, canviaba de cotxe, passaba a tercera i es posaba una brusa sobre el pulit trajo que duia.

— Si qu'era murri.

— Així els obrers que l'anavan a rebre el veien vestit amb *la honrada blusa del obrero* i creien que havia fet tot el viatge de tercera.

— Ja veig que el procediment no es nou, però fins i essent així, en Castelar els enganyaba en la part externa, ell no canviaba de color.

— Es que'l mon progressa i lo que feia en Castelar amb la brusa, aquestos ho fan amb els partits.

— Però així enganyan a la gent.

— Per aixó ho fan. ¿No saps quin es el seu lema?

— Digui, senyor Gregori.

— Segons un diari que'ls fa campanya

«Contra la «Lliga Regionalista» todo,

Els que venen el seu vot son
traïdors a la seva pàtria, bastar-
deixan el seu nom, llegan a llurs fills
un nom deshonrat.

hasta las pastillas de sublimado corrosivo.»

«Al combatir los regionalistas, ten presente que el fin justifica los medios.»

«Frente la casa de Cambó hay un farol. Diez pasos más allá venden cuerdas. Son dos cosas que conviene no olvidar.»

«No olvidéis ninguno que el día primero hay que votar a unos y hacer «botar» a otros.»

«Para el día de las elecciones tres cosas os aconsejo, patriotismo, patriotismo, y un buen garrote.»

«Este número ha sido sometido a la previa censura militar.»

— ¡Em fa quedar parat, senyor Gregori! Aixó diu un diari?

— Aixó diu un diari, Nasi.

— I aixó del fanal i de les cordes, no li sembla, senyor Gregori, que te ribets de provocació?

— Si, Nasi, i fins alguna cosa mes atrevida. Si alguna cosa semblant haguessim dit no saltres...

— ¡Deu ens lliuri!

— Sí, ¡Deu ens lliuri! I crec que'ns en lliurarà perquè tenim més prudència i més enteniment.

El bon elector, vota dematí.
Votàn a primera hora no vos sorprendrà
vostres vots, i evitareu
que suplantín vostre nom.